

Конниците вдигнаха копия и щитове, забиха барабани.

Иоан Асен, придружен от севастократор Александър, препусна към високия гост, който също се отдели, заедно с Тома дьо Марл, и бодна коня си срещу мощния посрещач. Двамата императори скочиха ^{едно време} от конете си и се прегърнаха и целунаха, войскарите нададоха брачни викове и почнаха да удрят с копия по щитовете си.

Музиките засвириха бавно и тържествено. Войводите на двете войски се размесиха в пръстър блясък от ризници, щитове и шлемове.

Вечерта, в Боянската крепост, севастократор Александър даде вечеря в чест на високите гости. Латинската рат бе настанена в безброй много лагери, изпълнени с бойни шатри. Обилието на храната и щедрото гостоприемство порази рицарите. Богата и силна страна бе земята на Иоан Асен. И мнозина потръпваха като си спомняха, че са могли за миг да помислят, че могат да сразят тия яки планинци, тия мускулести мъже, с изваяни като от бронз лица, ^с могъщи ръце и плещи ^к като на мечки.

— Бодуен заложи на крал Людовик Намурския си феодал, за да снабди с припаси и оръжия войската си, ала това, което тия люде тук са приготвили за нас, струва поне колкото половин феодал... — пошепна смаяно барон дьо ла Хавери на Анянския епископ, който придружаваше младия император.

Сякаш благоразположението на българския цар бе повлияло и на всички останали люде. От всякъде се издигаха гласове за мир и братство, за сговор и разбирателство. Латини, ^и българи и венгри се бяха свързали с договор за вечно приятелство. От друга страна, българи и никейци бяха в отлични приятелски отношения. Към другарството между българи, латини, ^и венгри искаше да се присъедини и сам кир Ватаци.

От Търнов се излъчваха вълни на мир и обич, които заразяваха, успокояваха и увеличаха.

— Как е със здравето си светлата самодържица? — попита им.